

Forslag til tema for kvinnestevner/kvinnetreff 2011

Det handler om å leve!

”Den som har Sønnen, har livet” 1.Joh 5,12

Tanker og ideer rundt årets tema

Årets tema er ”Det handler om å leve” og det er satt følgende underoverskrift: ”Den som har Sønnen har livet”

Temaet er vidt og kan romme mye. Jeg har valgt to overskrifter, men det kan selvfølgelig deles på flere møter, eller man kan velge helt andre overskrifter.

- **Levende med Kristus**
- **Livets utfordringer** (Livets sårbarhet, Sorger og gleder, I ulendt terreng)

Det står dere selvfølgelig fritt om dere vil bruke noen av de forslagene som jeg sender ut. Der hvor man har kvinnestevne over mer enn en dag, kan man kanskje gjøre seg bruk av mer av det enn der hvor man kun har en dag til rådighet. Dere har sikkert også mange ideer selv på ulike ting som kan være aktuelle.

Sammen med noen forslag til bibeltekster, finner du forskjellige ideer som kan være med å understreke temaet.

Her er en oversikt over det som sendes ut i forbindelse med årets stevner:

Aktuelle bibeltekster

- Levende med Kristus side 3
- Livets utfordringer side 4

Ideer til program

- Ideer og programforslag side 5
- Vekslesning side 6
- Fattig, men rik side 8
- Brød – et dikt av Rita Aasen side 10
- Livets verdier (en bønn) side 11
- Den som har sønnen har livet side 12
- Livets sårbarhet (en bønn) side 14
- Bære hverandres byrder side 15
- Bønnevandring eget vedlegg
- Sanger: Det gis ingen sangforslag denne gangen. Den nye sangboka er full av sanger som passer til årets tema.

Aktuelle bibeltekster

Her følger noen bibeltekster, men det er selvfølgelig mange tekster som kan brukes i denne sammenhengen.

Livet i Kristus

Vi eier mye i vår del av verden. Ting vi har bruk for og som vi trenger, men også mye vi ikke trenger. Vi vet mye om å eie. Å være eier av livet er å være i Jesus, og ta i mot det livet han gir.

- 1.Joh 5 11-12 ”Den som har Sønnen, har livet, men den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet.” (v12)
- Joh 14,1- 7: ”Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.» (v6)
- Joh 1, 1- 14: ”Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys.” (v 4)
- Joh 6, 22-39:”Jesus svarte: «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, og den som tror på meg, skal aldri tørste.» (v 35)
- Joh 4, 1-26: ”Jesus svarte: «Om du hadde kjent Guds gave og visst hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann.» ” (v10)
- Rom 5, 17-20: ” Døden fikk herredømme på grunn av ett menneskes fall. Hvor mye mer skal da ikke de som tar imot Guds store nåde og rettferdighetens gave, eie livet og få herredømme ved den ene, Jesus Kristus.” (v 17)
- Ef 2, 1-10: ”Men Gud er rik på barmhjertighet. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre misgjerninger. Av nåde er dere frelst.” (v 4-5)
- Matt 19, 16-30: ”Det kom en mann til ham og spurte: «Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?»” (v16)
- Joh 11, 17-27: ”Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» ”(v 25-26)
- Joh 17, 1-8 ”Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.”(v 3)
- 1. Pet 3-12: ”Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.”(v 3)

Livets utfordringer

Når livet møter oss med sykdom, med tap, med død, med smerte og med mørke, opplever vi at livet er sårbart. Men selv gjennom de tyngste dagene skal vi få oppleve Guds nærvær.

- Salme 23: ”Selv om jeg går i dødsskyggens dal frykter jeg ikke for noe vondt, for du er med meg.” (v 4)
- Salme 139 ”Bakfra og forfra omgir du meg. Du har lagt din hånd på meg.” (v 5)
- Mark 5, 25-34 ”Hun hadde lidd mye hos mange leger. Alt hun eide, hadde hun brukt uten å bli hjulpet; det var heller blitt verre med henne.”(v 26)
- Jes 35 ”Si til de urolige hjerter, vær frimodig, vær ikke redde! Se, der er deres Gud” (v 4)
- 2. Mos 33, 12- 23: Da sa Moses: «Hvis ikke du selv går med, så la oss slippe å dra herfra! Da sa Herren til Moses: «Det du ber om, vil jeg gjøre, for du har funnet nåde hos meg, og jeg kjenner deg ved navn.» (v 15 og 17)
- Johs 21, 1-14: ”Dere har vel ikke fått noe fisk, barn, sa Jesus til dem.” (v 5)
- Matt 11, 28-29: ”Kom til meg alle dere som strever og bærer tunge byrder og jeg vil gi dere hvile” (v 28)

Ideer og programforslag

Livet i Kristus

- Be noen si noe ut fra overskriften: ”Jesus er livet for meg”
- Vekslesning og bønn, (fremføres av tre personer) side 6
- Fremfør: Fattig, men rik., (fremføres av to personer) side 8
- Brød, dikt av Rita Aasen, side 10
- Livets verdier - en bønn, side 11
- Den som har Sønnen har livet, av Emil Skartveit (fremføres av fire personer), side 12

Livets utfordringer

- Utfordre noen til å si noe ut fra en eller flere av disse overskriftene:
  - *Å leve med sykdom (hos seg selv eller noen som står nær.)
  - *En smertelig forandring
  - *En gledelig forandring
  - *Å leve med tap
- Livets sårbarhet – en bønn., side 14
- Bær hverandres byrder, (fremføres av to personer) side 15.

Bønnevandring ”Vi ber for...”

Livet i Kristus må formidles til nye generasjoner. Bønnevandringen minner oss om dette ansvaret. Vi skal være vitner som forteller og vi skal være forbedere som bringer barna til Jesus.

Tekstlesing og bønn

Denne tekstlesingen er satt sammen av følgende bibeltekster:
Joh 1, 1-5 og 11-12, Joh 6, 33-35 og 51, Joh 4, 10-14, 1. Joh 5,11

Og bønnene er sangtekster. Disse leses, men kan selvfølgelig synges i stedet.

Denne tekstlesingen kan gjerne leses av tre stykker. To leser bibeltekstene og en leser/eventuelt synger sangversene.

*****

- A** I begynnelsen var Ordet.
Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.
Han var i begynnelsen hos Gud.
Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til.
- B** *Det som ble til i ham, var liv,
og livet var menneskenes lys.
Lyset skinner i mørket,
og mørket har ikke overvunnet det.*
- A** Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham.
Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn,
de som tror på hans navn.
- C** Du kommer Jesus til meg inn, og så er solen tent.
Da flykter skyggen fra mitt kinn og hvert et savn er endt.
- B** *Det er min Far som gir dere det sanne brødet fra himmelen. Guds brød er det
brød som kommer ned fra himmelen og gir verden liv.»*
- A** Da sa de til ham: «Herre, gi oss alltid dette brødet.» Jesus svarte: «Jeg er livets
brød. Den som kommer til meg, skal ikke hunge, og den som tror på meg, skal
aldri tørste.
- B** *Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Den som spiser av
dette brødet, skal leve til evig tid. Og det brødet jeg vil gi, er min kropp, som jeg
gir til liv for verden.»*

- C Bryt Herre livets brød, stig til oss ned,
som du det engang brøt ved sjøens bredd.
I ordets dyre skatt søker jeg deg,
min lengsel roper ut: Vis deg for meg.
- A **Jesus svarte: «Om du hadde kjent Guds gave og visst hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann.»**
- B *«Herre,» sa kvinnen, «du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor får du så det levende vannet fra? Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob? Han ga oss brønnen, og både han selv, sønnene hans og buskapen drakk av den.»*
- A **Jesus svarte: «Den som drikker av dette vannet, blir tørst igjen. Men den som drikker av det vannet jeg vil gi, skal aldri mer tørste. For det vannet jeg vil gi, blir i ham en kilde med vann som veller fram og gir evig liv.»**
- C Lær meg å komme til kilden, å, Gud,
Lær meg å drikke av kilden, å Gud,
Lær meg å hvile ved kilden å, Gud, lær meg å Gud.
- B ***Og dette er vitnesbyrdet: Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn.***
- C Deg å få skoda er sæla og nå.
Vær du det syn som mitt hjarta vil sjå;
ver du for tanken min dyraste skatt,
ljuset som strålar ved dag og ved natt.
- Vær du min visdom, mi sanning trøyst,
Tal du det levande ord med di røyst!
Far, lat meg vere barn her hjå deg.
Kom til meg, Herre, ja, bu du i meg.

Fattig, men rik

Dette opptrinnet er skrevet over teksten om den fattige enken slik vi leser det i Markus 12, 41-44.

Følgende deltar:

- Fortelleren.
- En eldre kvinne. Kan ha et sjal rundt seg og en stav i hånden. En liten skinnpung eller veske med to mynter.
- (Man kan utvide det til ha noen som spiller Jesus, disiplene og de rike, men det er det i utgangspunktet ikke lagt opp til.)

Fortelleren leser det med vanlig skrift.

Den eldre kvinnen sier det med fet skrift.

Teksten med kursiv skrift beskriver noen av det som kan gjøres.

*****

Fortelleren:

Hun er enke, og har vært det i mange år. Sorgen over tapet av mannen har vært tung å bære, men gjennom alle dager har hun kjent Guds nærvær i sorgen og savnet. Hun har arbeidet hardt for at det skulle være mat til både barna og henne selv gjennom alle disse årene. Og det forunderlige er at de aldri har manglet noe. Jo, det har vært smått mange ganger, men alltid nok. Nå er barna voksne, og i dag er den gamle på vei til en viktig tjeneste.

Kvinnen kommer gående, sakte. Stemmen er mild.

Kvinnen:

Å, det verker i ryggen i dag, og i det ene kneet. Det ble ikke mye søvn i natt, men jeg kan jo ta meg en hvil når jeg kommer hjem igjen. Det er vel væromslaget jeg kjenner på gikta, tenker jeg. Det er blitt et litt annet drag i lufta.

Hun stanser og gnir seg litt på ryggen.

Det var godt jeg fikk tatt en tur innom Miriam i dag. Hun trengte virkelig den brødbiten jeg hadde til overs. Hun var blitt tynn nå, stakkar. Jeg får gå innom henne på tilbakeveien også, og se hvordan det går med henne og den stygge hosten hennes.

Fortelleren:

Kvinnen nærmer seg tempelplassen. Hun ser noen av de velkleddede og rike gi sine gaver. Hun legger ikke merke til at like ved sitter Jesus og de mennene som bruker å gå sammen med ham.

Kvinnen kommer fram der offerfatet/ kollektboksen står. Hun finner fram sine to mynter fra en lomme/ eller en liten pung. Hun legger dem fra seg, og folder hendene.

Kvinnen:

Trofaste Gud, ta i mot disse to myntene. Det er ikke mye, men du vet at det er alt jeg har, og nå er de dine. Takk for at jeg også i dag har noe å gi til deg. Amen.

Fortelleren:

I det hun løfter blikket møter hun øynene til Jesus.

Kvinnen står et lite øyeblikk og ser.

Kvinnen:

Det er da virkelig Jesus, han som er Messias, som står der borte. Så milde øyne, og så godt et smil. Jeg kjenner meg velsignet ved synet av ham. Det er ingen tvil; Han er Guds sønn.

Nei, nå får jeg ta fatt på hjemveien. Det skal bli fint å fortelle Miriam om Jesus, og om de gode øynene hans.

Hun går sakte ut av lokalet.

Fortelleren:

Samtidig sier Jesus til sine disipler:

Denne fattige enken har gitt mer enn noen av de andre som la penger i tempelkisten. For de ga alle av sin overflod, men hun ga av sin fattigdom alt hun eide, alt hun hadde å leve av.»

Kvinnen vandret hjemover fattig, men allikevel rik, trygg og takknemlig. Hun eide det viktigste: Livet i Gud, og hun var et verdifullt redskap i Guds hånd.

*****

Melodien:

”Alt det jeg er”, Fa sangbok nr 8, spilles på piano (eventuelt synges som solosang)

Brød

Herre, lær oss
at vi ikke lever av brød alene.

Brød som er laget av
denne verdens ingredienser som:
Egne prestasjoner,
verdier av støv,
mennesket i sentrum,
stadig nye ting,
tid som går, men aldri kommer,
stress,
brutte relasjoner,
sår som kanskje aldri gror,
kappløp med fare for døden.

Herre, lær oss
at vi ikke lever av brød alene.
Herre, la oss få se:
At vi dør av brød alene.

Rita Aasen

Livets verdier (en bønn)

Herre,
Ordet sier til oss at den som har Sønnen har livet.

Å, Jesus, jeg eier så mye, de fleste av oss gjør det i vår del av verden.
Jeg eier mer enn jeg kan bære,
jeg eier mer enn jeg kan klare å huske at jeg har,
jeg eier så mye at jeg noen ganger skulle ønske meg noen flere skap.

Du taler i ditt ord om å eie.
Og da taler du om virkelige verdier.
Jeg forstår at du ikke taler om verdien av
en ny sofa, en ny jakke,
et nytt service eller utbygging av hytta.

Du taler om noe som griper dypere
og varer lengre enn noe av det jeg ellers eier.
Du sier at den virkelige verdien ligger i fellesskapet med deg,
du som er verdens lys,
livets brød,
det levende vann.
Det kan ikke plasseres i et skap, men tar bolig i hjertet mitt.

Herre, takk for rikdommen i deg,
takk for rikdommen i alt du gir
som har sitt utspring i livets kilde.

Hjelp meg ikke å bindes til ting og eiendeler,
men til deg som gjør meg virkelig rik.
Amen

Den som har sønnen har livet

Tekst: Emil Skartveit

Fire venninner møtes til sin ukentlige kaffekopp på byens kaffebar ”Lykkelig”.

- Kvinne 3: *(Sukker)* Så dere hun som satt og tigget utenfor døra? Jeg blir så lei. Kan de ikke prøve å få seg en jobb eller reise hjem. Ser på deg for å gi deg dårlig samvittighet når du går forbi. Kan ikke slike jages bort?
- Kvinne 1: Jeg er så enig. De blir bare flere og flere. Men du, nå glemmer vi henne. Forresten; har dere sett min oppdaterte Facebook-status?
- Kvinne 2: Nei, det har jeg ikke. Hva har du skrevet denne gang, da? Enda noe nytt til huset?
- Kvinne 1: Nei, denne gang er det ny thailandstur som er bestilt. Vel ikke betalt enda, tok det på kredittkortet *(ler)*. Gubbens.
- Kvinne 3: Å, heldiggris! Det har ikke jeg råd til i år. Mannen måtte ha ny og større flatskjerm slik at han kan se fotballkampene bedre. Men det var hans tur denne gangen.
- Kvinne 2: Ja, livet er liksom ikke helt det samme uten en deilig utenlandstur hvor en kan skjemme seg litt bort.
- Kvinne 1: Fordi vi har fortjent det!
- Alle sammen: JA!

Alle ler uten kvinne 4 som virker litt ubekvem. Kvinne 2 henvender seg til henne.

- Kvinne 2: Men hva er det med deg, da? Det ser ut som om du ikke har det helt bra?
- Kvinne 4: Nei, det er ikke noe *(svarer litt unnvikende)*.
- Kvinne 3: Å, kom igjen. Vi vet når det er noe som plager deg. Hadde samvittigheten din vært et organ, hadde det ikke vært plass til noe annet i kroppen din. Og den er jo ikke akkurat direkte liten.
- Kvinne 4.: *(nøler litt)* Det er bare det - jeg la også merke til tiggeren, og så kom jeg til å tenke på møtet på søndag hvor det ble talt over ”Den rike unge mannen”. Han som ikke ville gi bort det han eide for å følge Jesus ...
- Og så snakket kapteinen om at den som har sønnen har livet og trenger ikke mer. Jeg føler meg så skyldig. Jeg vil liksom ha i pose og sekk *(Ser ned i bordet)*.
- Kvinne 1: Ja, men vi ga jo godt i kollekten. Tror faktisk jeg ga hele 200 kroner! Vi må jo ha lov til å unne oss litt selv. Vær så snill: Ikke vær sånn gledesdreper da ...

- Kvinne 4: Så kom jeg til å tenke på Franz av Assisi. Han hadde alt, absolutt alt. Faren hans lot ham få bruke akkurat hva han ville og hvor mye han ville. Frans var likevel ikke lykkelig. Først da han hadde gitt bort alt han eide, kunne han kjenne på den ekte gleden.
- Kvinne 2: Og siden tigget han. Akkurat som tiggeren utenfor døra her. Hvilket liv er det, da?
- Kvinne 4: Jo da, det er helt greit det. Men likevel: Hvorfor sitter vi så ofte og prater mye mer om det vi eier og kjøper og hvor flinke vi er, enn om troen vår? Og hvorfor må vi alltid ha mer for å være lykkelige?
- Kvinne 3: Og jeg som hadde tenkt å fortelle at lottokupongen min endelig gikk inn denne uka (*ler litt galgenhumoristisk*). Nå har du gitt meg og dårlig samvittighet.
- Kvinne 4: Å nei, det var ikke meningen. Hvor mye vant du?
- Kvinne 3: 150 kroner! Nok til å betale kaffen for alle fire i dag!
- Alle ler.*
- Kvinne 1: Jeg tenker vi betaler kaffen selv, jeg.
- Kvinne 2: Og så gir du (henvender seg til kvinne 3) gevinsten til tiggeren der ute.
- Kvinne 3: Det gjør jeg (*Går ut for å gi tiggeren penger*).

Kvinnene som er igjen, rydder sammen koppene. Kvinne 3 kommer tilbake litt rådvill.

- Kvinne 3: Hun var gått, men det lå noe igjen på bakken etter henne. Se her! En liten pose med smykker (*tar opp smykkene*). I all verden. Det er visst kors.
- Kvinne 1: Fire stykker. Og akkurat et til hver av oss (*deler ut*).
- Kvinne 4: Jeg tror jeg vet hva vi snakker om neste gang vi treffes.

Livets sårbarhet (en bønn)

”Bare helsa er god”, sies det, og det høres ut som det er helt avgjørende for et godt liv.

Men Herre, hva når den ikke er god,
hva når jeg er syk,
hva når jeg er i sorg,
hva når familielivet går i stykker,
hva da?

Er alt tapt da, er det ikke verd å leve da, er det ingen framtid da?

Jesus, du erfarte at livet er sårbart.
Du erfarte å miste,
å bli forfulgt,
å være fattig,
å kjenne sorg og smerte,
ja, du erfarte dødens mørke og redsel.
Samtidig åpnet du en vei fra død til liv,
fra mørke til lys,
fra det å være ødelagt til å bli hel.

Det må bety at alt ikke er tapt om jeg mister noe,
blir syk,
opplever sorg,
blir redd,
eller den dagen jeg må vandre i dødsskyggens dal.

Du, som har prøvd det alt, du vet hva jeg går igjennom, og du har sagt at du er ved min side
i min sorg,
i mine tap,
i mine smerter,
ja, selv når døden møter meg.

Herre, jeg takker deg for at selv om livet er sårbart, gir du meg den livskraften som bærer
gjennom alle slags dager, ja, selv gjennom døden.

Herre, i dag bringer jeg deg mitt liv, mitt sårbare liv.
Og jeg ber deg, hold hånden min, så jeg gjennom alt kan kjenne tryggheten i deg.
Den tryggheten som bærer gjennom alt.

Bær hverandres byrder

Til dette lille opptrinnet behøves to personer:

Fortelleren

Kvinnen

Fortelleren sier det med vanlig skrift.

Kvinnen sier det med fet skrift.

Det som skal gjøres står med kursiv skrift.

Sett fram: et bord, en stol, en bibel og en mobiltelefon.

*****

Kvinnen kommer inn i lokalet og er litt travel i det hun er i ferd med å ta på seg jakka/kåpa.

Fortelleren:

Hun har det travelt, som vanlig. Og i dag har hun ikke engang tid til å lese i bibelen eller be. Men det er som om Herren stanser henne i det hun ser Bibelen ligge der på bordet.

Hun stanser og ser på Bibelen

Kvinnen:

Herre, jeg har egentlig ikke tid til å snakke nå, for jeg får hele familien på besøk i kveld. Og i morgen skal venninnegjengen være sammen, og jeg har sagt jeg skal ha med en kake.

Fortelleren

Hun er i ferd med å springe av gårde, men det er som Herren vil henne noe helt spesielt i dag.

Kvinnen:

Herre, jeg vil så gjerne høre hva du har og si, men da må det bare være et lite ord, som jeg kan ta med meg og grunne på mens jeg løper og handler.

Kvinnen setter seg ned ytterst på stolen og åpner bibelen.

Fortelleren:

Øynene faller på et ord fra bibelen og hun leser fra Galaterbrevet 6, 2.

Kvinnen *leser*:

”Bær hverandres byrder og oppfyll på den måten Kristi lov.”

Hun løfter blikket mot himmelen og sier:

Hva er du mener, Herre, eller rettere sagt; hvem er du mener jeg skal hjelpe nå?

Ingrid i nummer 15? Hun som ble alene for flere måneder siden? Det kan du ikke mene. Hun vil da ikke at jeg skal bryte inne i hennes hverdag, og som jeg sa, akkurat nå har jeg det veldig travelt.

Venter hun på meg, sier du?

Ja, jeg kan jo ringe, kanskje. Jeg har jo telefonnummeret hennes her. Det fikk jeg da vi hadde ungene på skolen sammen.

Hun tar opp mobilen, ringer og venter litt på svar

Kvinnen:

Hei, det er Berit i nummer 8. Ja, du husker meg? Jeg bare lurte på om du har tid til å ta en kopp kaffe i morgen kveld, jeg? Det er så lenge siden vi har snakket sammen.

La det være et øyeblikks pause før hun forsetter:

Kvinnen:

Så hyggelig! Da sier vi klokka 8 her hos meg. Velkommen skal du være!

Fortelleren:

I det hun avslutter samtalen husker hun at hun skulle møte venninnene i morgen.

Kvinnen løfter blikket og sier:

Å nei, nå har du gitt meg et problem, Herre, for jeg skal jo møte venninnegjengen i morgen, egentlig. Ja, ja, da må jeg bare ringe og si at jeg ikke kan komme. Selvfølgelig forstår de det når jeg sier at jeg får et besøk jeg ikke visste noe om før i dag. Kaka kan jeg jo få levert allikevel.

Og når sant skal sies skal det bli hyggelig å bli litt bedre kjent med Ingrid også. Og hvis jeg kan være til litt hjelp, vil jeg jo gjerne det. Men nå må jeg se og få handlet. Og nå må jeg virkelig gå!

Hun skynder seg ut av lokalet.